

Amning er IKKE afgørende for god mor-barn-relation

Af Svend Aage Madsen, ph.d. og Chefpsykolog, Rigshospitalet

Der findes naturligvis ingen direkte sammenhænge imellem amning på den ene side og forældre-barn-forholdet, tilknytning og godt eller dårligt forældreskab på den anden. Fx kan fædre ikke amme.

Det afgørende for gode forældre-barn-relationer er forældrenes samlede evner til at udgøre en tryk base for barnet. Evnen til at udgøre en tryk base er en omfattende og kompleks personligheds-psykologisk størrelse, som man ikke sådan lige kan sætte på én formelo. Men psykologisk forskning er nogenlunde enig om, at det indbefatter, at forældrene skal kunne bla.:

- Give barnet beskyttelse
- Være indlevende, dvs have forståelse for barnets mentale processer
- Være tilgængelig
- Have delt opmærksomhed med barnet og være følelsesmæssigt samstemt
- Give barnet trøst og fysisk omsorg
- Afbalancere mellem egne behov og barnets
- Dele og skiftes i forhold initiativ
- Acceptere følelser hos barnet og guide til overkommelse af belastende følelser

Alle disse forhold kan realiseres fuldt ud uafhængigt af amning. Det er også muligt at amme og mangle alle eller nogle af disse forældretræk.

Det er vigtigt at sundhedsvæsenet ikke fremstiller amning som begrundet i psykologiske forhold, hvor amning er nødvendig for en god mor-barn-relation, god tilknytning. Dels er det ikke sandt. Dels vil det kunne lægge et pres på mødrene, som kan belaste et sårbart forhold unødigt.

Her kan det være ønskeligt, at sundhedsvæsenet og professionelle på området optræder en smule ydmygt og lærer af tidligere tiders fejltagelser, hvor man ophævede aktuelle regler til uomgængelige 'videnskabeligt' begrundede nødvendigheder – regler som man senere har taget sig til hovedet over. Tag fx reglen om, at forældre ikke måtte være sammen med indlagte børn, som herskede i århundreder, og hvor sundhedsvæsenet ikke kunne se, at det var skadeligt, at børn blev forladt af deres tilknytningpersoner netop under sygdom, i smerte, på et fremmed sted og konfronteret med fremmede mennesker. Eller praksis'en med at spædbørn blev taget væk fra mødrne straks efter

fødslen. Eller reglen med at fædrene ikke måtte være til stede ved fødslen.

På de områder er der kommet fornuft ind. Derfor er det ærgerligt, hvis nogen nu går i den modsatte grøft og med lige så ufleksibel og og skråsikker indstilling, prædiker nye regler.

Det allervigtigste i mødet med familier under graviditet, fødsel og barn er de professionelles evner til at indstille sig på den enkelte families betingelser og støtte og servicere dem på det grundlag.